

**N:o 244.**

Af herr **C. F. Vahlquist**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående penningbidrag till värnpliktige vid flottan, hvilka vårdas för under tjänstgöring ådragen skada eller sjukdom.

Paragraf 12 i Kungl. Maj:ts nådiga förordning, angående aflöning för sjörullföringsområdesbefäl och för flottans värnpliktige under fredstid m. m., gifven den 5 december 1901, med den ändring af samma §, som finnes angifven i Kungl. Maj:ts nådiga kungörelse den 20 april 1906, har följande lydelse: »beväringssman vid flottan, som under den tid, han är inkallad till tjänstgöring, undergår arrest, med förbud att göra tjänst, eller annat frihetsstraff, hålles häktad för brott, håller sig undan, rymmer eller åtnjuter permission under längre tid än 14 dagar i en följd eller är under tjänstgöring afpolletterad till sjukhus eller sjukrum, är icke berättigad att komma i åtnjutande af någon del af det på tiden för frihetsstraffet eller bortovaron från öfningarna belöpande penningbidraget.»

Med åberopande i hufvudsak af hvad jag anfört i motiveringen till min motion, n:r 57, i Andra Kammaren vid innevarande riksdag, får jag värdsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes vidtaga sådana ändringar i nu gällande förordning för värnpliktigas vid

flottan aflöning under fredstid, att värnpliktiga, som vårdas för under tjänstgöring ådragen skada eller sjukdom, få komma i åtnjutande af det penningbidrag, dem enligt värnpliktslagens 35. tillförsäkrats.

Stockholm den 26 februari 1908.

*Conrad Vahlquist.*

---